SPK 104 ve Kuvvetler Ayrılığı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Danıştay 13. Daire	20.11.2023	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2019/142	2023/4908	6362 SK 104, 6362 SK 115, 5326 KK 4, Anayasa 38, 36, 141

ÖZET

Pay piyasasındaki işlemleri nedeniyle yatırımcıya 302.638 TL piyasa bozucu eylem cezası verildi. Danıştay, Anayasa'ya aykırılık iddialarının karşılanmadığını belirterek SPK 104'ü kanunilik, belirlilik ve kuvvetler ayrılığı yönünden inceledi; aykırılık görmeyip kararı gerekçe ekleyerek onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/piyasa-bozucu-eylem-kuvvetler-ayriligi-spk-115-danistay-2023-4908/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Danıştay 13. Daire Başkanlığı 2019/142 E. , 2023/4908 K.

"İçtihat Metni"

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No:2019/142

Karar No:2023/4908

TEMYİZ EDEN (DAVACI): ...

VEKİLİ: Av. ...

KARŞI TARAF (DAVALI): ... Kurulu

VEKİLİ: Av. ...

İSTEMİN KONUSU: ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesi'nin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ:

Dava konusu istem: 29/09/2014-03/02/2015 döneminde ... Selüloz Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi (...) pay piyasasında gerçekleştirilen işlemler sebebiyle Piyasa Bozucu Eylemler Tebliği'nin (Seri: VI, No:104.1) 5. maddesinin 1. fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (f) bentlerinin ihlâl edildiğinden bahisle davacı hakkında 302.638,00-TL idarî para cezası verilmesine ilişkin ... tarih ve ... sayılı Sermaye Piyasası Kurulu (Kurul) kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: ... İdare Mahkemesi'nce verilen ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararda; davacının "..." pay piyasasında 29/09/2014-03/02/2015 tarihleri arasında gerçekleştirdiği işlemlerin, Piyasa Bozucu Eylemler Tebliği'nin 5. maddesinde yer alan, önemli veya etkili kabul edilebilecek nitelikte, alım veya satım yapılması, farklı fiyat kademelerine emir iletilmesi, aynı fiyatlı emirlerin pek çok kez çok kısa sürelerle (bir dakikadan daha kısa sürede) yön değiştirmesi, kendinden kendine veya karşılıklı işlemler gerçekleştirilmesi, fiyat yükseltici, fiyat düşürücü işlemler yapılması şeklinde olduğu ve bu eylemlerin piyasa bozucu eylemler kapsamında olduğu, davacı tarafından bu işlemler neticesinde 156.383,00-TL menfaat elde edildiği anlaşıldığından, davacı hakkında tesis edilen dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle, dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

Bölge İdare Mahkemesi kararının özeti: ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesi'nce; istinaf başvurusuna konu İdare Mahkemesi kararının usul ve hukuka uygun olduğu ve davacı tarafından ileri sürülen iddiaların söz konusu kararın kaldırılmasını sağlayacak nitelikte görülmediği belirtilerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 45. maddesinin 3. fıkrası uyarınca istinaf başvurusunun reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI: Davacı tarafından, Anayasa'ya aykırılık iddiasının değerlendirilmediği, Tebliğ düzenlemelerinin Anayasa'ya ve Sermaye Piyasası Kanunu'na aykırı olduğu, kasıt unsurunun gerçekleşmesi için işlemlerin fiyatları etkileyeceğini bilmesinin ve istenmesinin gerektiği, bilirkişi incelemesi yaptırılmaksızın karar verilmesinin hukuka aykırı olduğu, fiiller nedeniyle zarar ettiği, piyasayı bozucu eylemlerin ne olduğunu dahi bilmediği, savunma hakkını kullanamadığı, raporun eksik olduğu, elde edilen menfaatin yanlış hesaplandığı, piyasa dolandırıcılığına ilişkin değerlendirme yapılmadan idari para cezası verilemeyeceği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI: Davalı idare tarafından, dava konusu işlem ile temyize konu Bölge İdare Mahkemesi kararının hukuka uygun olduğu belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ...'IN DÜŞÜNCESİ: Davacı tarafından dava ve temyiz dilekçesinde ileri sürülen, kasıt unsurunun gerçekleşmesi için işlemlerin fiyatları etkileyeceğini bilmesinin ve istenmesinin gerektiği, fiiller nedeniyle zarar ettiği, bilirkişi incelemesi yapılmadan karar verilemeyeceği iddiası işin esasına etkili olduğundan, "davacının uyuşmazlık konusu fiilleri bilerek

ve isteyerek gerçekleştirdiği, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 104. maddesinde, piyasayı bozucu eylemler tanımlanırken piyasayı bozan kişi tarafından menfaat elde edilmesinin ve herhangi bir neticenin aranmadığı, bu bakımdan kabahatin sırf hareket suçu niteliğinde olduğu, anılan Tebliğ'in 5. maddesinin 1. fıkrasının (a), (b), (ç) ve (f) bentlerinde yer alan düzenlenmelerde de herhangi bir neticeye yer verilmediği, bilirkişi incelemesi yapılabilmesi için hukuk bilgisi dışında özel ve teknik bir bilgiyi gerektiren uyuşmazlık konusunun olması gerektiği, dava konusu uyuşmazlık bakımından özel ve teknik bilgiyi gerektiren bir konunun bulunmadığı" gerekçesinin Dairemiz kararına eklenerek Mahkeme kararının gerekçeli olarak onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE:

MADDİ OLAY :

Sermaye Piyasası Kurulu'nca, davacı tarafından 29/09/2014-03/02/2015 tarihleri arasında ... Selüloz Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi (...) pay piyasasında gerçekleştirilen fiiller ile 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 104. maddesi ve VI-104.1 sayılı Piyasa Bozucu Eylemler Tebliği'nin 5. maddesinin 1. fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (f) bentlerinin ihlâl edildiği iddiasıyla gerçekleştirilen soruşturmada, ... tarih ve ... sayılı Kurul kararıyla davacının savunması istenilmesine karar verilmiş, davacı tarafından 27/03/2015 tarihinde savunma sunulmuş, sunulan savunma yerinde görülmeyerek Kurul tarafından ... tarih ve ... sayılı karar alınarak davacı hakkında 302.638,00-TL idarî para cezası uygulanmasına karar verilmiştir.

Bunun üzerine, anılan Kurul kararının iptali istemiyle bakılan dava açılmıştır.

İLGİLİ MEVZUAT:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 36. maddesinin 1. fıkrasında, "Herkes, meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercîleri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile âdil yargılanma hakkına sahiptir."

; 38. maddesinin 1. fıkrasında, "Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılamaz"; 141. maddesinin 3. fıkrasında, "Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır." kuralları yer almış; 2577 sayılı İdari Yargılama Usûlü Kanunu'nun 24. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinde, kararın dayandığı hukukî sebepler ile gerekçe, kararlarda bulunacak hususlar arasında sayılmıştır.

6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 1. maddesinde, "Bu Kanunun amacı; sermaye piyasasının güvenilir, şeffaf, etkin, istikrarlı, adil ve rekabetçi bir ortamda işleyişinin ve gelişmesinin sağlanması, yatırımcıların hak ve menfaatlerinin korunması için sermaye piyasasının düzenlenmesi ve denetlenmesidir.

"; 104. maddesinde, "Makul bir ekonomik veya finansal gerekçeyle açıklanamayan, borsa ve teşkilatlanmış diğer piyasaların güven, açıklık ve istikrar içinde çalışmasını bozacak nitelikteki eylem ve işlemler, bir suç oluşturmadığı takdirde, piyasa bozucu nitelikte eylem sayılır. Kurulca belirlenen piyasa bozucu eylemleri gerçekleştiren kişilere Kurul tarafından yirmi bin Türk Lirasından beş yüz bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. Ancak, bu suretle menfaat temin edilmiş olması hâlinde verilecek idari para cezasının miktarı bu menfaatin iki katından az olamaz.

"; 115. maddesinin 1. fıkrasında, "Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı soruşturma yapılması, Kurul tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir."

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Anayasa'nın 36. maddesinde herkesin meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak iddia ve savunma ile âdil yargılanma hakkına sahip olduğu, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "Âdil Yargılanma hakkı" başlıklı 6. maddesinde ise herkesin, gerek medenî hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizâlar, gerek cezaî alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının mâkûl bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini isteme hakkına sahip olduğu belirtilmiş olup, âdil yargılanma hakkının düzenlendiği bu maddede, kanun ile kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davanın görülmesi, davanın mâkûl bir süre içinde sonuçlandırılması, hakkaniyete uygun yargılama ve alenî yargılama ilkelerine açıkça yer verildiği görülmektedir. Hakkaniyete uygun yargılama ilkesi, silahların eşitliği, çekişmeli dava, gerekçeli karar hakkı unsurlarının bir arada mevcut olmasını gerektirmektedir.

Gerekçeli karar hakkı denetiminin, gerekçenin hukukî olup olmadığı, yeterli ve mâkûl olup olmadığı, tarafların iddialarının karşılanıp karşılanmadığı, gerekçenin mâkûl sürede yazılıp yazılmadığı açısından yapılması gerekmektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin 13/06/2013 tarih ve Başvuru No: 2013/1235 sayılı kararında ilke olarak mahkeme kararlarının gerekçeli olmasının, âdil yargılanma hakkının bir gereği olduğu; mahkemelerin dava konusu maddî olay ve olguların kanıtlanmasını, delillerin değerlendirilmesini, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanmasını, uyuşmazlıkla ilgili vardığı sonucu, bu sonuca varılmasında kullandığı takdir yetkisinin sebeplerini mâkûl bir şekilde gerekçelendirmek zorunda olduğu; bu gerekçelerin oluşturulmasında açıkça bir keyfilik görüntüsünün olmaması ve mâkûl bir biçimde gerekçe gösterilmesi hâlinde âdil yargılanma hakkının ihlâlinden söz edilemeyeceği; mâkûl gerekçenin, davaya konu olay ve olguların mahkemece nasıl nitelendirildiğini, kurulan hükmün hangi nedenlere ve hukukî düzenlemelere dayandırıldığını ortaya koyacak, olay ve olgular ile hüküm arasındaki bağlantıyı gösterecek nitelikte olması gerektiği; zira tarafların o dava yönünden, hukuk düzenince hangi nedenle haklı veya haksız görüldüklerini anlayıp değerlendirebilmeleri için ortada usûlüne uygun şekilde oluşturulmuş, hükmün hangi nedenle o içerik ve kapsamda verildiğini gösteren, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek açıklıktaki bir gerekçe bölümünün ve buna uyumlu hüküm fıkralarının bulunmasının zorunlu olduğu; bununla birlikte, derece mahkemelerinin, taraflarca ileri sürülen tüm iddialara cevap verme

zorunluluğunun bulunmadığı, hükme esas teşkil eden gerekçelerin nelerden ibaret olduğunu ortaya koymasının yeterli olduğu belirtilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, davacının uyuşmazlık konusu dönemdeki fiilleriyle Piyasa Bozucu Eylemler Tebliği'nin 5. maddesinin 1. fıkrasının (a), (b), (ç) ve (f) bentlerinde yer alan düzenlenmeleri ihlâl ettiği anlaşıldığından, temyize konu karar bu bakımdan hukuka uygun ise de, davacının dava dilekçesinde yer verdiği esasa etkili iddialarının kararda kısmen karşılanmadığı görülmektedir.

Davacı tarafından dava ve temyiz dilekçelerinde, Sermaye Piyasası Kanunu'nun 104. maddesinin erkler ayrılığı, kanunilik ve belirlilik ilkeleri yönünden Anayasa'ya aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

6362 sayılı Kanun'un 104. maddesinin kanunilik ve belirlilik ilkesi yönünden incelenmesi;

Kanunilik ilkesi, suç ve cezaların kanunla konulması ve açıklık ilkesi gereğince herkes tarafından bilinebilirliğinin sağlanmasıdır.

Bu ilke, ilgililerin hangi davranış ya da eylemleri neticesinde ne tür bir yaptırıma muhatap olacakları hususunda öngörülebilirlik ve hukukî güvenlik sağlar. İdarî yaptırımların kanuniliği, idarenin keyfi olarak davranmasını engellediği gibi, hukuk devletinin gereklerinin de yerine getirilmesine hizmet eder. Çünkü, idarî yaptırımların bireylerin hak ve özgürlüklerine getirebileceği sınırlandırmalar kanunlarla belirlenebilir. Kanunî bir dayanağı olmaksızın idarî işlemle yapılacak bir müdahale ise, bireylerin malvarlığından eğitim hakkına kadar birçok alandaki hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasına neden olur. (doktrindeki bir esere atıf)

Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu ikmalen tarhiyat üzerine belirlenen gelir vergisi uyarınca ceza kesilemeyeceğine ilişkin kararında, "(...) Diğer taraftan, "ikmalen cezasız tarhiyat yapılır." hükmü 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 111. maddesine 484 sayılı Kanunla eklenmiş, 2361 sayılı Kanunla maddeden çıkarılmıştır. Ne hükmün maddeye eklenmesine, ne de çıkarılmasına dair yukarıda sözü geçen kanunların gerekçelerinde, hükmün hangi amaçla eklendiği ve çıkarıldığına dair herhangi bir açıklama yoktur. Her ne kadar bu esasa göre vergilemenin daha etkili hâle getirilmesi için, kanun koyucunun bu vergi güvenlik müessesesini cezaî müeyyide ile güçlendirmek amacıyla, "cezasız ikmalen tarhiyat yapılır." hükmünü maddeden çıkardığı düşünülebilirse de; vergi idarelerince, Vergi Usul Kanunu hükümlerine dayanılarak kesilen para cezaları teknik anlamda ceza niteliğinde bulunduğu ve Anayasamızın 38. maddesi ise; kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesini getirdiğinden, "cezada kanunilik" ilkesi esas olup, bu da ceza yaptırımının yasama organı tarafından tereddüt yaratmayacak biçimde düzenlenmesini, suçu oluşturan fiili gerçekleştiren kişiye uygulanacak cezanın cinsinin, miktarının, alt ve üst sınırlarının belirlenmesini zorunlu kılar ve yargı yerlerinin genişletici yoruma ve kıyas yoluna başvurmamalarını gerektirir. Aksi hâlde kıyas yoluyla ceza yaratılmış olur. Bu nedenle Gelir Vergisi Kanunu'nun 111. maddesinin 2361 sayılı Kanunla değiştirilmesi sırasında "ikmalen cezasız tarhiyat yapılır." hükmünün maddeden çıkarılmış olması, Vergi Usul Kanununa göre kusur suçu sayılmayan bir fiilin mahkemelerce yorum yoluyla suç kapsamına alınmasına ve mükelleflerin cezalandırılmasına hukuken geçerli neden olarak kabul edilemez." gerekçesiyle Anayasa'nın 38.

maddesine atıf yaparak kanunilik ilkesinin idarî para cezalarında uygulanması gerektiğini vurgulamıştır. (Danıştay İBK, E.1988/1, K.1989/1, T.16/02/1989)

Anayasa Mahkemesinin kararlarında da belirtildiği üzere idari nitelikteki suçların kanunda belirlenerek karşılığında cezasının gösterilmiş olması yeterli olup suç sayılan eylemler ve cezası, bireylerin hangi somut fiil ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını belirli bir açıklık ve kesinlikte öngörebilmelerine imkân verecek şekilde kanunda gösterildikten sonra yasama organının uzmanlık ve idare tekniğine ilişkin konularda alınacak önlemlerin kamu hizmetlerinin ve toplumsal ihtiyaçların değişkenliği çerçevesinde duyulan gereksinmelere uygunluğunu sağlamak amacıyla yürütme organına yetki vermesi, idarî kararlarla suç ihdası ve dolayısıyla kanunilik ve belirlilik ilkesinin ihlâli anlamına gelmemektedir (Anayasa Mahkemesi, K.T.: 11/11/2021, E:2019/110, K:2021/85).

Kabahatler Kanunu kabahatte ve yaptırımda kanunîlik ilkesini benimsemiş olup kabahatte kanunîlik ilkesi gereğince, hangi tür eylemlerin kabahat olduğu kanunla belirlenebileceği gibi, kanunda genel çerçevesi belirtilmek suretiyle idarenin düzenleyici işlemleriyle de belirlenebilir.

Ancak, bu genel çerçevenin de hukukî belirlilik ilkesine uygun olarak tespit edilmesi ve haksızlık olarak nitelendirilecek fiillerin belirlenmesinin tamamıyla düzenleyici işlemlere bırakılmaması gerekmektedir.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 4. maddesinin birinci fıkrasında, hangi fiillerin kabahat oluşturduğunun, kanunda açıkça tanımlanabileceği gibi, kanunun kapsam ve koşulları bakımından belirlediği çerçeve hükmün içeriğinin, idarenin genel ve düzenleyici işlemleriyle de doldurulabileceği; ikinci fıkrasında, kabahat karşılığı olan yaptırımların türü, süresi ve miktarının ancak kanunla belirlenebileceği kurala bağlanmıştır.

Bağımsız idarî otoritelerin görev ve yetkileri belli bir alanla veya sektörle sınırlandığından ve ayrıca bunların görev ve yetkileri kuruluş kanunlarında somut olarak belirlendiğinden, görev ve yetkilerine dair belirlenen bu sınırlar aynı zamanda bunların ceza verebilecekleri fiillerin de bir tür çerçevesini oluşturacağından, verebilecekleri idarî ceza türü, süresi ve miktarının kanunla düzenlenmesi yeterlidir. (doktrindeki bir esere atıf) Görüldüğü üzere, çerçeve kanunlarda kapsam ve koşulları gösterilmek suretiyle kabahatin tipe dâhil unsurlarının idarenin genel ve düzenleyici işlemleriyle düzenlenmesine olanak tanınmışken, kabahat karşılığında uygulanacak idarî yaptırımlar bakımından aynı imkân mevcut değildir. Çünkü 5326 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ikinci fıkrası, idarî yaptırımların türünün, süresinin ve miktarının sadece kanunla belirlenebileceğini açıkça vurgulayarak, bu konuda idareye hiçbir şekilde yetki vermemiştir. (doktrindeki bir esere atıf)

6362 sayılı Kanun'un 104. maddesi incelendiğinde, makul ekonomik ve finansal gerekçelerle açıklanamayan ve piyasaların güven ve istikrarını bozan işlemlerin piyasa bozucu nitelikteki eylem olarak tanımlandığı ve bunun karşılığında uygulanacak olan yaptırıma yer verildiği, Sermaye Piyasası Kurulu'nca 21/01/2014 tarih ve 28889 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Piyasa Bozucu Eylemler Tebliği'nin 5. maddesiyle hangi fiillerin piyasa bozucu eylem olduğunun tanımlandığı görülmektedir. Uzmanlık gerektiren alanlarda fiillerin kanunda belirlenmemesi ve zamanın ihtiyaçlarına göre idareye yetki verilmesi kanunîlik ilkesini ihlâl

etmemektedir. Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tebliğ'de yer alan düzenlenmeler yeterince somut olduğundan belirlilik ilkesi de ihlâl edilmemiştir.

6362 sayılı Kanun'un 104. maddesinin kuvvetler ayrılığı yönünden incelenmesi;

6362 sayılı Kanun'un 115. maddesi uyarınca, anılan Kanun'da düzenlenen veya Kanun'un atıf yaptığı suçlarda soruşturma yapılabilmesi için Kurul tarafından Cumhuriyet başsavcılığına başvuru yapılmış olması gerekmekte olup, bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir. 6362 sayılı Kanun'un 104. maddesinde ise başkaca suç oluşmaması hâlinde fiillerin piyasa bozucu eylemler niteliğinde olduğu belirtilmiştir.

6362 sayılı Kanun'un 115. maddesine ilişkin gerekçe kısmında "Bu Kanuna tâbi ortaklık, kuruluş ve kurumların yetkili ve/veya sorumlularının Kanunu ihlal eden fiillerinin cezalandırılmasında, ortaklık ve kurumların her türlü işlem ve faaliyetlerini titizlikle izleyen, inceleyen ve denetleyen Kurulun rolü ve önemi büyüktür. Bu itibarla, Sermaye Piyasası Kanunu'nda belirtilen cezalar bakımından "özel bir kovuşturma usulü" getirilerek; bu Kanunda yer alan suçlar bakımından takibat yapılması Sermaye Piyasası Kurulu'nun Cumhuriyet Başsavcılığı'na yazılı olarak başvurmasına bağlı kılınmıştır... Maddede düzenlenen özel kovuşturma usulü ile, gerek Sermaye Piyasası Kanununa aykırı hareket edenlerin cezaî kovuşturmasına hız kazandırmak amaçlanmış gerek Sermaye Piyasası Kurulu'nun halka açık şirketler ve diğer sermaye piyasası kurumları nezdindeki etkinliği pekiştirilmiştir." gerekçesine yer vermiştir.

Sermaye piyasası alanının düzenlenmesi ve denetlenmesi için özel olarak yetkilendirilen Kurul'a soruşturma yapılabilmesi için başvuru yapma yetkisi verilmiş, böylece ortaklıkları ve kurumları titizlikle izleyen Kurulun etkinliği arttırılmıştır. Aynı zamanda soruşturma açılmadan önce makul bir şüphenin bulunup bulunmadığının Kurul'ca denetlenmesi sermaye piyasası aktörlerinin gereksiz soruşturmalara muhatap olmasını önleyerek, sermaye piyasası aktörleri açısından da usulî güvence oluşturmaktadır. Bununla birlikte, suç işlendiği iddiasında olan kişiler, Kurul'ca 6362 sayılı Kanun'un 115. maddesi uyarınca "başvuruda bulunmama kararına" karşı ve 6362 sayılı Kanun'un 104. maddesi uyarınca piyasa bozucu eylem olarak nitelenen fiillere karşı da idari yargı yoluna başvurabileceklerdir. Kurul tarafından yapılan değerlendirmeler sonucu tesis edilen işlemlere karşı idari yargı yolu açık olduğundan, kuvvetler ayrılığı ilkesine aykırılık bulunmadığı sonucuna ulaşılmış ve davacının Anayasa'ya aykırılık iddiası ciddi görülmemiştir.

Davacı tarafından dava ve temyiz dilekçelerinde ileri sürülen diğer iddialar ise esasa etkili görülmemiştir.

Davanın reddi yolundaki İdare Mahkemesi kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmamakta ise de, gerekçeli karar hakkı çerçevesinde kararın belirtilen bu gerekçeler eklenerek onanması gerekmektedir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,

2. Davanın reddine ilişkin İdare Mahkemesi kararına yönelik olarak yapılan istinaf başvurusunun reddi yolundaki temyize konu ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesi'nin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının yukarıda belirtilen GEREKÇEYLE ONANMASINA,

3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,

4. Posta giderleri avansından artan tutarın davacıya iadesine,

5. 2577 sayılı Kanun'un 50. maddesi uyarınca, bu onama kararının taraflara tebliğini ve bir örneğinin de ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesi'ne gönderilmesini teminen dosyanın ... İdare Mahkemesi'ne gönderilmesine, 20/11/2023 tarihinde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi.